

Leena Jussila ja Wiener olivat hyvä tiimi. Rentous ja yhteistyö kantoivat hopealle. KUVU HELI AHONEN

Wiener 2557/19n, 00/366922

synt. 15.4.2019, lyhytkarvainen, mustavalkoinen, mottle narttu

kasvattaja: Dafydd Thomas, Wales

omistaja/ohjaaja: Leena Jussila, Loviisa

I	Sam 00/334162	ii	Caleb NL/305986	iii	Glen 244489
		ife		ife	Vicki 283311
E	Liz 00/331631	le	Thornbury Tan 00/304413	lei	Mirk 272009
		lee		lee	Thornbury Britt 285060
E	Liz 00/331631	Ei	Llanfarian Jim 283346	Eii	Garry 237356
		Eie		Eie	Nan 268108
E	Liz 00/331631	Ee	Kate 00/300292	Eei	Wesley 246697
		Eee		Eee	Lyn 299782

PM-KISAT JÄRJESTÄJÄN SILMIN

Teksti: Peppi Laine

Paimennuskesän 2024 päätavoitteeni oli paimennuksen Pohjoismaisten mestaruuskisojen järjestäminen tilallamme. Tavoite täyttyi 9.-11. elokuuta, kun 44 koirakkoa Pohjoismaiden huipulta starttasi kisoissa. Sunnuntaina haastavan finaaliradan jälkeen palkittiin parhaista parhaat.

Suomalaisella huolellisuudella rakennettu tapahtuma toimi loistavasti jälleen kerran. Rata oli haastava, mutta lammasryhmät tasaisia. Lampaat tulivat tolपालle aina asiallisesti ja ajoissa, joten kilpailu eteni sujuvasti aikataulun mukaan. Vain äärimäisyyksistä toisiin vaihtelevat säätilat (auringosta ukkospuuskiin ja raekuuroihin) toivat hetkittäin lisähaasteita. Järjestelyistä vastaavien yhteishenki kisapaikalla säilyi hyvänä läpi tapahtuman, mikä toivottavasti välittyi myös kisaajille ja yleisöllä.

Kiitos loistava henkilökunta!

Mitäkin kisatapahtumaa ei järjestetä ilman vapaaehtoisten apua, mutta näissä karkeloissa heitä tarvittiin lukuisia. Kisaviikonlopun jokaisena päivänä noin 30 ihmistä talkoili varikoilla, kisatoimistossa, sihteereinä tai kuvaajina, ja jokaista todellakin tarvittiin.

Kisojen suunnittelussa ja kokonaisuuden toteutuksessa muutammat avainhenkilöt olivat ratkaisevan tärkeässä roolissa, sillä he jakoivat kanssani ison vastuun. Alusta asti täysillä mukana ollut yhdistyksen kilpailuvastaava Helena Pesonen otti hoitaakseen kaiken tuomareihin sekä kilpailijoihin liittyvän: ilmoittautumiset, kisaajien informoinnin ja vastaanottamisen sekä kisojen pistelaskun ja tulospalvelun. PM-kisakomitean edustajan Linda Pihlin kanssa he selvittivät kaiken tarvittavan virallisen tiedon.

Nettisivujen rakentamisesta ja päivittämisestä sekä somekanavista huolehti Maarit Kyöstilä. Anne Konsti hoiti tiedotusta yleisölle ja medialle etukäteen, kisojen aikana ja jälkeen. Ann-Mari Lintunen auttoi mm. sponsoritiedotteen ja käsiohjelman teossa sekä hoiti ilmoitukset AVlin. Kiivaan suunnittelu- ja valmisteluvaiheen keskellä hän välillä myös muisti kysyä, miten minulla menee, kiitos siitäkin.

Päivi Nietosvaara avusti kisaradan suunnittelussa ja mittauksissa pellolle, yhdessä tivasimme sääntöjä ja pohdimme vaihtoehtoja, lopulta tuomarit taisivat hyväksyä rataehdotelmamme hyvin pienillä muutoksilla.

Koska kolmipäiväiseen kisaan tarvittiin useita henkilöitä varikolle ja työvuoroista sopiminen ja kaiken tarpeellisen tiedon välittäminen heille tunnetusti vaatii oman aikansa, päätin delegoida vastuun varikkolaisista. Irmeli Nurminen otti hienosti hoitaakseen kaiken tämän. Kisapäivät olivat pitkiä ja siksi hommat varikoilla jaettiin aamu- ja iltavuoroihin. Onneksi paikalle saatiin monia huippukokeneita ja päteviä henkilöitä sekä myös uusia kasvoja. Kiitos ihan jokaiselle.

PM-kisan tuomareiksi saatiin Ned O'Keeffe ja Doug Lambie, jotka omasivat riittävän kokemuksen kautta selkeän näkemyksen asioista, joten heidän kanssaan radan viimeistely ja muista kisojen yksityiskohdista sopiminen sujui mutkattomasti.

Ratamestariksi pyytämäni Agneta Hellsten-Eriksson piti kisa-päivinä ohjat napakasti käsissään ja huolehti, että kisat rullasivat, kaikki tiesivät tehtävänsä ja kaikki tuomareiden toiveet huomioitiin. Agnetan arvokas näkemys etukäteen oli vaatia 'oikea käsi' (ja välillä myös vasen) sekä hänelle että minulle itselleni. Kiitos Susanna Nuutinen ja Nina van der Pals, jotka hoiditte kaikki suunnitellusti tai suunnittelematta eteen tulleet tehtävät ja tilanteet, en käsitä, miten olisin selvinnyt ilman teitä.

Suuret kiitokset ansaitsee myös Hajalan koulun rehtori, joka antoi kisojen sekoittaa heidän koulunpäiväänsä ja saimme hyödyntää koulun ruokalaa ja urheilukenttää kisaajien parkkipaikana. Myös koulun vanhempien toimikunta tsemppasi tosissaan järjestämällä lounaat kisaajille ja talkooväelle ja pyörittämällä kahviota kisapaikalla. 'Hyvä ruoka – parempi mieli', kyllä kahvilan herkut saivat yleisön viihtymään kisapaikalla.

Laskin lampaista

Minulle itselleni eniten stressiä aiheutui lampaista ja niiden riittämisestä kisojen läpiviemiseen. Lampaiden laskeminen alkoi heti, kun minua pyydettiin järjestämään kisat. Se jatkui aina sunnuntain finaalin tauolle asti, vasta silloin luotin, että kyllä ne riittää.

Kun kisaavia koirakoita on 45 päivässä ja kisat jatkuvat kolmantena päivänä tuplahakufinaaliin, on tarvittavien lampaiden määrä jo melkoinen. Vaati astutusten suunnitteluun pieniä muutoksia jo edellisenä vuonna, jotta meillä olisi kisojen aikaan käytössä mahdollisimman paljon nuoria uuhia sekä uuhikaritsoituja. Tilannetta ei todellakaan helpottanut se, että meille sattui tasan vuosi ennen kisoja paha susivahinko, jossa menetimme 25 uuhia. Kun keväällä karitointien jälkeen aloin laskea uuhia ja uuhikaritsoituja, tilanne näytti aika hyvältä, mutta panikoin heti, kun joku uuhi kuoli yllättäen. Hermoilu jatkui koko kesän, kun lähistöllä pyöri susilauma. Onneksi lopulta lampaat riittivät siten, että kaikki kävivät kisaradalla vain kerran päivässä jokaisena kolmena kispäivänä.

Jaoin lampaat kahteen tasaiseen ryhmään, joissa molemmissa oli 70-80 uuhia ja 60-70 karitsaa. Kuitenkin niin, etteivät kuu-kautta aiemmin vieroitetut karitsat osuneet emojensa kanssa samaan laumaan. Lisäksi suunnittelin laitumet ja siirrot siten, että kispäivinä toinen lauma laidunsi rauhassa koko aamupäivän ja siirsin sen hitaasti kävellen lähtövarikolle juuri ennen lounastaukoa. Tauon aikana käytettyjen lampaiden lauma siirrettiin poistovarikolta loppupäiväksi laiduntamaan rauhassa muualle.

Muut hommat taustalla

Tämän kokoluokan paimennustapahtuma vaatii paljon työtä ennen itse tapahtumaa. Itse olin varautunut tekemään kaikenlaista kisalampaiden, kisaradan ja varikkojen ja parkkialueiden valmistelussa, mutta tarvittiin myös muuta. Kisajärjestäjänä minulle lankesi vastuu kisojen taloudesta eli budjetin suunnittelu ja siinä pysyminen. Oli hommattava rahoitusta, sponsoreja. Kaikesta tästäkin selvittiin ja lopulta sponsoreita saatiin niin hyvin, että laadittu budjetti alitettiin.

Kisoista haluttiin myös hyvä LIVE STREAM- lähetys. Sen järjestäminen ja toteuttaminen teetti lisätyötä. Tarjouskyselyiden perusteella päädyttiin yhteistyöhön TMI ResultSalo firman kanssa,

Isoissa kisoissa tarvitaan paljon talkooporukkaa ja osajia. Susanna Nuutinen toimi ratamestarin varamiehenä sekä järjestäjä Peppi Laineen apukätenä siellä, missä tarvittiin. Väistyvän kilpailusihteeri Helena Pesosen panostus PM-kisoihin niin niitä ennen, aikana ja jälkeen on hatun noston arvoinen ponnistus. Sekä Susannan että Helenan aiempi kokemus suurkilpailujärjestämisestä auttoi tämänkin tapahtuman läpiviemisessä.

KUVA HELI AHONEN

jonka henkilöt asuivat lähistöllä. Heillä oli sopivan välineistön lisäksi jo kokemusta paimennuskisoista ja siten ehdotuksia kuvaamisen toteuttamiseen. Heitä varten saatiin vedettyä pellolle sähkö ja he itse toivat paikalle tarvittavat rakennustelineet kameroiden sijoitteluun. Heidän ehdotuksestaan sovittiin, että yhtä kameraa hoitaa kisojen aikana SPKY:n vapaaehtoinen. Toisen tekijän sairastuttua meidän pitikin hoitaa kahta kameraa läpi kisan. Tähän hommaan vaadittiin lyhyellä varoitusajalla useampia vapaaehtoisia, jotka hienosti heittäytyivät hommaan, jotkut jopa suoraan katsomosta. Live lähetyksistä tuli tällä tavalla todella onnistuneita ja saimme siitä kiitosta.

Sadekuurot yllättivät

Yleisön parkkipaikka oli järjestetty läheiselle heinäpellolle, jonne ohjattiin autot opasteilla ja somessa jaetun kartan avustuksella. Koska tilaa oli reilusti ja keli ok, en ollut varannut ketään pysäköintiä ohjaamaan. Kaksi ensimmäistä päivää sujuikin hyvin, mutta, kun finaali-päivänä rajut sadekuurot pehmensivät reitin pellolle, autot alkoivat kaivaa uraa savimaalle. Oli pakko ajaa haketta ja yrittää kylltien avulla saada ihmiset kiertämään kuraiseksi mennyt kohta.

Haketta piti kisaviikonlopun aikana ajaa etukuormaajalla myös kuraiseksi muuttuvalle varikolle ja kisapaikan kulkureiteille. Onneksi sitä oli varattu reilu kasa kisajärjestelyjä varten. Kun en ollut tähän hommaan tajunnut ketään määrätä, niin sittenpä piti minun itse ajella sitä muiden pikkupuuhien ohella. Yllättävän paljon tekemistä riitti siis myös kispäivinä ja harmittelin jälkepäin, että kovin montaa rataa en itse ehtinyt katsoa. Muuten olin viikonlopun sujumiseen tyytyväinen. ■

